

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 6 sierpnia 2019 r.

Poz. 3993

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.429.2019 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 1 sierpnia 2019 r.

Działając na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 r., poz. 506), **stwierdzam nieważność uchwały Nr VIII/82/19 Rady Miasta Działdowo** z dnia 26 czerwca 2019 r. w sprawie ustalenia opłat za korzystanie z przystanków komunikacyjnych stanowiących własność Gminy-Miasto Działdowo w części dotyczącej § 3 uchwały oraz załącznika do uchwały.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Miasta Działdowo, powołując się art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i art. 16 ust. 1, ust. 4 i ust. 5 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz.U. z 2018 r., poz. 2016 z późn. zm.), ustaliła stawkę opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina-Miasto Działdowo oraz określiła wzór deklaracji dotyczącej opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

Na wstępie rozważań nad legalnością kwestionowanych regulacji uchwały Nr VIII/82/19 należy zauważyć, że Konstytucja RP w art. 7 nakłada na organy władzy publicznej obowiązek działania w granicach i na podstawie prawa. Wobec tego każde działanie organu władzy, musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Zakazane jest zatem dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych. Działanie bez delegacji ustawowej lub z jej przekroczeniem stanowi istotne naruszenie prawa.

Zgodnie z wynikającą z art. 16 ust. 1 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym zasadą, w transporcie drogowym za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych lub dworców mogą być pobierane opłaty. W myśl ust. 4 przywołanego art. 16, za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych lub dworców, których właścicielem albo zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, mogą być pobierane opłaty. Stawka opłaty jest ustalana w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego, z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad. W art. 16 ust. 5 ww. ustawy, ustawodawca przewidział, że stawka opłaty, o której mowa w ust. 4, nie może być wyższa niż: 0,05 zł za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym (pkt 1), 1 zł za jedno zatrzymanie środka transportu na dworcu (pkt 2) i 2 zł za jedno zatrzymanie środka transportu na dworcu wyznaczonym zgodnie z art. 47h ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym do udzielania pomocy osobom niepełnosprawnym i osobom o ograniczonej sprawności ruchowej w zakresie określonym w załączniku I lit. a do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 181/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. dotyczącego praw pasażerów w transporcie autobusowym i autokarowym i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (pkt 3).

Działając na podstawie cytowanych przepisów, Rada Miasta Działdowo ustaliła nie tylko stawki opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych, ale określiła również wzór deklaracji, dotyczący opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych, zawierający regulacje dotyczące m.in. wskazania nazwy operatora /przewoźnika, jego adresu, nr telefonu, nazwy przystanku, ilości miejsc w autobusie, ilości zatrzymań w poszczególnych miesiącach, a także formy wnoszenia opłaty i terminu uiszczenia opłaty.

W ocenie organu nadzoru, określając opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych rada ma obowiązek ściśle trzymać się ram wyznaczonych przez ustawę i nie może decydować o szczegółowym przebiegu procedury dotyczącej naliczania i pobierania przedmiotowych opłat. Powołana materia, należy do sfery wykonawczej i nie mieści się w zakresie ustalenia przedmiotowych opłat. Obowiązki te – do podania określonych danych oraz wykonania wskazanych czynności – mogą zostać uregulowane, jedynie w umowie, nie mogą natomiast być wprowadzone do przedmiotowej uchwały. Z powołanych przyczyn, zakwestionować należało, wskazane w sentencji rozstrzygnięcia nadzorcze, przepisy uchwały. W związku z tym rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki